

afhænger af, hvad der bliver vedtaget ved en senere Paragraph.

Formanden: Efter denne Erklæring af den ærede Ordfører ville vi opsætte Afstemningen over Endringsforslagene til § 34 og over selve § 34, indtil den paagjældende Paragraph kommer under Forhandling, hvilket den ærede Ordfører da nærmere vil behage at angive.

Bregendahl: Jeg skal blot med Hensyn til den omtalte § 33, skøndt det er et mindre vigtigt Spørgsmaal, om der er Udsalg fra aaben Bod eller andre Steder, eftersom dette Forhold vel i Fremtiden, som det i tidligere Tider er skeet, vil ordne sig selv — tillade mig at bemærke, at jeg troer, at denne Tvivl om Forstaaelsen af Paragraphens Bestemmelser hidrører egentlig derfra, at den ærede Ordfører er gaaet ud fra, at det ifølge den tidligere Lovgivning er en Forpligtelse for den Handelende alene at sælge fra aaben Bod. Forordn. af 23de April 1817 indeholder vel en Forpligtelse til at holde aaben Bod; men den indeholder ikke Noget om, at de Handelende ikke maae have Udsalg fra andre Steder, og Et er det ikke at maatte drive Detailhandel uden at holde aaben Bod, men dog tillige at maatte sælge fra andre Steder, og et Andet, at foreskrive, at der kun maa sælges fra aaben Bod.

A. Sage: Jeg har det Haab, at det ærede Thing vil indrømme, at det ikke er mit, men den ærede Ordførers Indlingssthemma, thi han har i det, han har udarbejdet, fordybet sig saaledes i Detaillen om Grossererhandelen for at paatage sig det umulige Arbejde at ordne Forholdet mellem de Handelende, at det jo aabenbart er blevet ham et, skøndt uheldigt, Indlingssthemma. En stor Deel af Loven kunde aldeles have været udeladt, thi jeg troer, han allerede nu let vil have fundet, og idetmindste vil han senere blive aldeles overbevist om det aldeles Upraktiske i at ville regulere, hvorledes Folk skulle bære sig ad med at købe og sælge; man kan ved en Lov gjøre en heel Deel skadelige Forsøg paa at ordne dette, men gavne derved kan man sandelig ikke. Naar den ærede Ordfører mener, at man, idet man stillede det

Forslag, der gaaer ud paa, at § 23 skal bortfalde, tillige burde have stillet et Forslag om at sætte noget Andet istedet, saa troer jeg, det er aldeles unødvendigt, thi ikke alene her, men ogsaa mange andre store Stæder vide de Handelende ret godt at forene sig om, hvad der kan tjene til deres Fordeel, og der findes saaledes næsten overalt paa de større Handelspladser Foreninger af de Handelende, der have gjort ikke ubetydelig Nytte, netop ved, at man der har en Repræsentation for den samlede Handelsstand. Jeg er overbevist om, at saadanne Foreninger baade af større og af mindre Handelende ogsaa ville komme istand her, dersom man hæver det nuværende Grosserersocietet og overlader til Handelsstanden selv at ordne disse Forhold.

Indenrigsministeren: Jeg maa dog med Hensyn til det sidste Punkt endnu bemærke, at der jo aldeles ikke er Noget til Hinder for, at de Handelende indgaae Foreninger og træde sammen under hvilken som helst Form for at overveie de Spørgsmaal, som interessere dem, men, naar det ærede Medlem antager, at man blot ved at udelade disse Bestemmelser opnaaer Noget, saa overseer han blandt Andet, at i Handelsfager kunne Domstolene nu forlange en Erklæring; der kan af Grosserersocietetets Comité afgives Vidnesbyrd, som have Retsvirkning, men Retsvirkning i Forhold til Domstolene vilde umuligt en Forsamling kunne faae, der saaledes valgtes af samtlige Handelsdrivende, saalænge ikke en ny Lov havde ordnet disse Forhold anderledes, end Forordn. af 23de April 1817 for Tiden har gjort det. Alt, hvad der i dette Tilfælde er Spørgsmaal om, er atter kun at bevare det Bestaaende; der vil altid senere blive Leilighed til at gjøre de Forandringer, man anseer for hensigtsmæssige.

Gomard: Jeg havde naturligtvis forud gjort mig bekendt med det nye Forslag til § 31; efterat den høitærede Indenrigsminister har udtalt sig, har jeg imidlertid atter gienemset denne Paragraph, udenat jeg dog har kunnet faae den bragt i Forbindelse med det, jeg udtalte. Jeg talte om § 30, om Grosse-